

PROŻNIEĆ (1) *vb impf*

1 sg *praes* próżnieję.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Stawać się pustym, pustoszyć; vanescere Mącz: Mącz 475b; [Vanesco, Evanescio, ich werde eitel/ vergehe/ verſchwinde. Pol. próżnieję/ niſzczeię/ znikam/ wniwecz lię obracam. Volck 690].

Formacje współrdzenne cf PROŻNIĆ.

ZCh